

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 35P/20/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121205940
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Krivošík
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2121205940.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, v konaní pred sudcom JUDr. Branislavom Krivošíkom, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: E. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpený opatrovníkom: S. práce, sociálnych vecí a rodiny D., pracovisko T., dieťa rodičov matka: K. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXXX/XXB, T., a otca: G. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX, M., o úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu, takto

rozhodol:

I. G. E., nar. XX.XX.XXXX sa zveruje do osobnej starostlivosti matky. Obaja rodičia sú oprávnení maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok.

II. Otec je povinný s účinnosťou od 11.10.2021 platiť na výživu maloletého E. sumu 100,-- eur mesačne, vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletého.

III. Zročné výživné za obdobie od 11.10.2021 do 24.01.2022 v sume 294,50 eur sa povoľuje otcovi zaplatiť v 11 mesačných splátkach po 25,-- eur mesačne a jednej splátky v sume 19,50 eur, kedy prvá splátka zročného výživného vo výške 19,50 eur je splatná dňa 15.02.2022 a každá nasledujúca splátka vo výške 25,-- eur je splatná vždy do 15. dňa toho-ktorého nasledujúceho mesiaca spolu s bežným výživným až do úplného zaplatenia dlhu s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého zročného plnenia.

IV. Otec je oprávnený stykať sa s maloletým E. každú párnú sobotu v mesiaci v čase od 09.00 hod do 12.00 hod. s tým, že si maloletého prevezme pred miestom bydliska matky a tejto ho následne pred miestom jej bydliska vráti. Matka je povinná maloletého na styk s otcom riadne pripraviť a v určenom čase pred miestom svojho bydliska otcovi riadne a včas odovzdať.

V. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom zo dňa 11.10. 2021, doručeným Okresnému súdu Trnava dňa 11.10. 2021, sa navrhovateľka domáhala úpravy práv a povinností k maloletému dieťaťu. Návrh odôvodnila tým, že s otcom, ,nie sú manželia, dlhodobo spolu nežijú od 01.07.2021 a nevedia sa dohodnúť o úprave práv a povinností. Uviedla, že obaja rodičia majú vyživovaciu povinnosť aj k ďalším dvom neploletým deťom. Maloletý od narodenia žije v domácnosti matky. Otec nejaví o maloletého náležitý záujem, bol opakovane pod vplyvom alkoholu a hral na hracích automatoch. Požadovala zverenie maloletého do svojej starostlivosti a určiť otcovi výživné vo výške 300 eur mesačne, a upraviť styk otca s maloletým tak, že otec sa s maloletým môže stretávať každú párnú sobotu od 9,00 hod do 12,00 hod.

2. Otec sa k návrhu písomne vyjadril, uviedol, že majú s navrhovateľkou tri deti, dve sú zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, keďže navrhovateľka sa o maloletých nevedela riadne postarať. Zo spoločnej domácnosti bol nútený odísť z dôvodu vzájomných nezhôd. Navrhovateľka nevie hospodáriť financiami a ani postarať sa o domácnosť. Poprel, že by nadmerne požíval alkohol alebo hral na automatoch. Má osobné mesačné výdavky na bývanie 50 eur, elektrinu 20 eur a stravu 30 eur, ďalej pomerné výdavky na kúrenie drevom, náklady na plyn vo výške približne 3 eurá. Navrhol, aby súd upravil jeho styk s maloletým od 9,00 hod do 14,00 hod.

3. Matka na pojednávaní uviedla, že má mesačné výdavky na bývanie vo výške 155 eur, náklady na energie vo výške 17 eur, náklady na stravu maloletého vo výške 100 eur a na hygienu vo výške 20 eur. Poberá príspevok v hmotnej núdzi vo výške 129 eur mesačne a rodinné prídavky, s tým, že od februára 2022 jej vznikne nárok na rodičovský príspevok vo výške 270 eur mesačne. Otec od podania návrhu prispel na výživu maloletého celkovo vo výške 70 eur. Otec sa s maloletým stretáva sporadicky, nepravidelne a len na veľmi krátku dobu, hoci matka nebráni otcovi stretávať sa s maloletým, umožňuje mu stretávanie ale otec neprejavuje náležitý záujem. Otec, hoci bol riadne predvolaný, sa pojednávaní bez ospravedlnenia nezúčastnil, súd preto konal v jeho neprítomnosti

4. Procesný opatrovník sa k návrhu písomne nevyjadril, na pojednávaní konanom dňa navrhol zveriť maloletého do osobnej starostlivosti matky a upraviť styk každú druhú sobotu v čase od 9,00 hod do 12,00 hod., aj z dôvodu, že otec nevyužíva možnosti styku, ktoré mu matka poskytuje.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom matky a listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise: rodný list maloletého, lustrácia matky a otca v registri Sociálnej poisťovne, výsluchom matky, rozsudkom Okresného súdu Topoľčany, č. k. 9P/154/2019-118, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

6. Rodičia spolu nežijú od júla 2021. Otec maloletého navštevuje nepravidelne, ak maloletého navštívi tak len na krátku dobu komunikujú spravidla telefonicky cez videohovory. Matka nemá námietky voči komunikácii otca s maloletými, ani stretávaniu sa otca s maloletým žiadne námietky, otca podporuje v stretávaní.

7. Matka uviedla, že nepracuje, je na rodičovskej dovolenke, jej jediný príjem je dávka v hmotnej núdzi vo výške 129 eur mesačne, pričom od februára 2022 by mala začať poberať rodičovský príspevok vo výške 270 eur mesačne. Okrem toho poberá rodinný prídavok na maloletého vo výške cca 25 eur mesačne.

8. Matka vyčíslila mesačné náklady na výživu maloletého v celkovej výške približne 206,- eur a tieto pozostávajú z nákladov na: stravu vo výške 100,- eur, na hygienu 20 eur a pomerné náklady na bývanie vo výške 86 eur (155 eur celkové nájomné a 17 eur náklady na elektrinu, z toho 1-ica predstavuje sumu 86 eur).

9. Od podania návrhu otec uhradil na výživné len sumu 70 eur (nepopreté tvrdenie).

10. Na základe rozsudku Okresného súdu Topoľčany, č. k. 9P/154/2019-118, právoplatný dňa 25.08.2020, bola otcovi uložená vyživovacia povinnosť na maloletého K. T., nar. XX.XX.XXXX vo výške 80 eur mesačne a na mal. U. T., nar. XX.XX.XXXX vo výške 80 eur mesačne, s účinnosťou od 14.02.2020.

11. Otec mal príjem z pracovného pomeru a jeho čistá mesačná mzda za obdobie od 01/2021 do 12/2021 bola približne 585 eur mesačne (599 eur brutto). Okrem toho poberal invalidný dôchodok vo výške 380,30 eur mesačne.

12. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

13. Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby,

vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

14. Podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

15. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

16. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

17. Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

18. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

19. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

20. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

21. Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

22. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

23. Podľa § 2 ods. 1 Zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

24. Podľa § 217 ods. 1 veta prvá Zákona č. 160/015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

25. Rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa dohodnúť na úprave výkonu rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, je potrebné, aby výkon ich rodičovských práv a povinností upravil svojím rozhodnutím súd. Zákon o rodine v ustanovení podľa § 36 v spojení s § 24 ods. 1 presne vymedzujú, ktoré otázky majú byť obsiahnuté v rozhodnutí. Súd sa v prvom rade musí vysporiadať s otázkou zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, s otázkou jeho zastupovania a spravovania majetku. Ďalej je potrebné vyriešiť otázku výšky výživného, ktorým bude na dieťa prispievať rodič, ktorému nebude rozhodnutím zverené a stretávanie sa dieťaťa s rodičom, ktorému nebude zverené do osobnej starostlivosti. Naproti tomu všetky autoritatívne výroky súdu môžu byť nahradené dohodou rodičov. Dohoda rodičov je základným predpokladom zdravej výchovy maloletého dieťaťa, ktoré kultivovaným správaním rodičov získava pozitívny vzor pre riešenie konfliktných situácií v

budúcnosti, ale tiež oslobodzuje dieťa od rozhodovania o tom, ktorého z rodičov uprednostní. Zároveň je potrebné rešpektovať právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s oboma rodičmi. Až v prípade, ak sa rodičia nevedia navzájom dohodnúť, by mal práva a povinnosti rodičov upraviť súd autoritatívnym rozhodnutím, ktoré by však malo byť krajným riešením. Súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností rodičov voči maloletému dieťaťu vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citovú väzbu k rodičom, príbuzným, priateľom, prostrediu, ako aj na vývinové potreby, najmä vek, školské, zdravotné, záujmové potreby, ako aj stabilitu budúceho výchovného prostredia, životné ako aj bytové pomery rodičov, ich hmotné zabezpečenie, povahové vlastnosti, atď.

26. Vzhľadom k osobnej starostlivosti matky o maloleté dieťa, ktorú matka od jeho narodenia riadne vykonáva, je v záujme maloletého dieťaťa, aby bolo zverené do osobnej starostlivosti matky, keď obaja rodičia budú maloleté dieťa zastupovať a spravovať majetok. V záujme maloletého je zachovanie a stabilita doterajšieho výchovného prostredia, v ktorom vyrastá od narodenia. Súd preto vo výroku I. rozhodol o jeho zverení do osobnej starostlivosti matky.

27. V prejednávanej bolo potrebné, aby rozsah vyživovacej povinnosti upravil súd svojím rozhodnutím.

28. Plnenie vyživovacej povinnosti je spravidla dobrovoľné, jej úprava súdnym rozhodnutím býva následkom nezhôd v osobnej sfére účastníkov príslušných rodinnoprávných vzťahov. Zákon preto pojmovo vymedzuje kritériá ako určitý návod pre súd, kombináciou ktorých sa má určiť konkrétna výška výživného. Na strane oprávneného sú relevantné odôvodnené potreby. Odôvodnenosťou treba rozumieť určenie životných nákladov, ktorých úhradu je určitá osoba oprávnená požadovať v rámci plnenia vyživovacej povinnosti. Vo všeobecnosti možno za odôvodnené (opodstatnené) potreby z hľadiska plnenia vyživovacej povinnosti považovať náklady spojené s výživou, ošatením, bývaním, starostlivosťou o zdravie, ako aj náklady súvisiace so vzdelaním, výchovou, kultúrnym a športovým vyžitím a záujmami. Ide však o odôvodnené potreby oprávneného, preto je nevyhnutná ich individualizácia z hľadiska jeho konkrétnych potrieb, ktoré budú závislé od zdravotného stavu oprávneného, od jeho veku, duševnej a telesnej vyspelosti, povolania a pod., budú to teda potreby pravidelné, nepravidelné a náhodilé. Ďalej sú odôvodnené potreby ohraničené schopnosťami, možnosťami, majetkovými pomermi povinného, ako aj vymedzením rozsahu výživného pri jednotlivých druhoch vyživovacej povinnosti. Rámec odôvodnených potrieb sa súčasne so zmenenými ekonomickými pomermi a nárastom spotreby rozširuje.

29. Súd zdôrazňuje aj to, že výživné má spotrebný charakter a má pokrývať všetky bežné a dôvodné výdavky na zabezpečenie výživy maloletého dieťaťa. Je tiež potrebné zdôrazniť, že výživné má zabezpečiť približne také materiálne podmienky pre telesný a duševný vývoj dieťaťa, v akých by sa dieťa nachádzalo, keby žilo v harmonickej spoločnej domácnosti svojich rodičov. Primeraná hranica výživného je daná pritom samou spotrebnou povahou výživného, v ktorej je potrebné uspokojovať aj rozumné ďalšie potreby dieťaťa nad hranicu základných potrieb, pokiaľ ich uspokojovanie dovoľujú možnosti a schopnosti povinného rodiča. Pri ustálení výšky výživného je nutné vziať do úvahy aj priamu starostlivosť o dieťa, ktorá sa jeho vekom mení, teda čím je dieťa staršie, tým táto osobná starostlivosť je menšia (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 19CoP/21/2018).

30. Vyživovacia povinnosť rodičov k dieťaťu vyplýva priamo zo zákona a nie až na základe rozhodnutia súdu. Kritériá na určenie rozsahu vyživovacej povinnosti sú schopnosti, možnosti a majetkové pomery obidvoch rodičov, s prihliadnutím na odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Ak rodičia dosahujú vysokú životnú úroveň, aj dieťa má zákonné právo podieľať sa na nej. Výživou dieťaťa sa rozumie uspokojovanie všetkých životných potrieb pre všestranný telesný a duševný vývoj dieťaťa. Zahnuté je v tom aj uspokojovanie potrieb bývania dieťaťa. Schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča, ako aj odôvodnené potreby dieťaťa sú v každom jednotlivom prípade odlišné, preto k nim musí súd pristupovať diferencovane. Schopnosti a možnosti rodiča pri tom súd má hodnotiť zo všetkých relevantných hľadísk, najmä z hľadiska jeho veku, zdravotného stavu, dosiahnutej kvalifikácie, možnosti uplatnenia v danom regióne, atď. Majetkové pomery rodiča pritom súd má posudzovať nielen podľa vykazovaného príjmu, ktorý býva niekedy neúplný alebo skreslený, ale aj podľa celkovej hodnoty nadobudnutého majetku, ktorý môže upozorniť na ďalšie nedoložené príjmy. Rozdiel úrovne oboch rodičov sa premieta do výšky vyživovacej povinnosti toho z nich, s ktorým dieťa nežije v spoločnej domácnosti. Ak dieťa žije s rodičom, ktorého životná úroveň je

porovnateľne nižšia než životná úroveň druhého rodiča, potom možno zaviazat' povinného rodiča aj na plnenie všetkých preukázaných oprávnených potrieb dieťaťa, pričom súd bude vychádzať z predpokladu, že druhý rodič plní svoju vyživovaciu povinnosť formou osobnej starostlivosti a uspokojovaním bytových potrieb dieťaťa, nakoľko pri určení vyživovacej povinnosti súd prihliada aj na to, že ktorý z rodičov, v akej miere sa o dieťa osobne stará.

31. Maloletý má 2 roky, osobnú starostlivosť zabezpečuje výlučne matka. Vychádzajúc zo súdnej praxe, za odôvodnený výdavok maloletého na stravu súd považoval sumu 100 Eur mesačne (3,30 eur/deň), ktorá suma vzhľadom na vek je primeraná. Ďalšie odôvodnené mesačné výdavky maloletého sú podľa názoru súdu oblečenie vo výške 20 Eur, drogéria vo výške 10 Eur. Matka poskytuje maloletému bývanie a s ním spojené výhody. Súd za odôvodnené výdavky maloletého spojené s bývaním uznal náklady za nájomné a energie vo výške 86 eur. Odôvodnené výdavky maloletého tak podľa názoru súdu predstavujú sumu približne 200 až 210 eur mesačne, z ktorých výšky je zrejmé, že suma výživného 100 Eur, mesačne bude plne spotrebovaná. Nebolo zároveň v konaní preukázané, že by matka starostlivosť o maloletého riadne nezabezpečovala.

32. K pojmu „odôvodnené“ potreby maloletého súd uvádza, že tento je potrebné vykladať úmerne ku schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom povinného platiť výživné. Pokiaľ sú schopnosti, možnosti a majetkové pomery osoby povinnej platiť výživné nízke, napr. na hranici minimálnej mzdy, za odôvodnené potreby oprávneného na výživné sa potom považujú len základné, k životu nevyhnutné, výdavky oprávneného, napr. strava, bývanie.

33. Z vykonaného dokazovania mal súd tiež za ustálené, že matka má podľa vlastného tvrdenia v súčasnosti príjem len zo štátnych sociálnych dávok. Matka má vyživovaciu povinnosť k ďalším dvom maloletým deťom zvereným do náhradnej osobnej starostlivosti inej osoby.

34. Otec neuviedol súdu svoje čisté mesačné príjmy. Súd otca vyzval, aby svoje majetkové a príjmové pomery, vrátane príjmov z podnikania, preukázal, predložil a sprístupnil. Otec, napriek výzve súdu a dostatočne dlhej lehote, súdu neoznámil a nepreukázal žiadne skutočnosti ohľadom svojich príjmov. Súd tak vychádzal z lustrácií príjmov otca v Sociálnej poisťovni, z ktorých zistil čistý mesačný príjem otca vo výške 965 eur. Otec uviedol svoje osobné mesačné výdavky vo výške 100 až 120 eur, má vyživovaciu povinnosť k ďalším dvom deťom v celkovej výške 160 eur mesačne.

35. Pri určení výšky výživného súd vychádzal z odôvodnených nákladov maloletého, ktoré súd ustálil na 200 až 210 Eur, z ktorej sumy uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou vo výške 100 Eur vo výroku II. rozsudku. Zvyšok nákladov na výživu maloletého bude pokrývať matka zo svojich príjmov, keďže je potrebné, aby sa na nich podieľala aj matka, avšak z dôvodu poskytovania starostlivosti o maloletého v nefinančnej forme zabezpečovaním osobnej starostlivosti, bývania a ďalšími činnosťami spojenými s bývaním (pranie, žehlenie, varenie, pomoc pri príprave na vyučovania, osobná výchova...) sa má na nákladoch dieťaťa podieľať v nižšej miere ako otec.

36. Súd v súvislosti s určením výšky výživného otca poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax Krajského súdu v Trnave, podľa ktorej sa výživné určuje v rozsahu okolo 20 % až 30 % z príjmu osoby povinnej platiť výživné, a to s prihliadnutím na počet vyživovacích povinností osoby povinnej platiť výživné, veku a odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa. Pri netto príjme otca cca. 965 Eur súd určil sumu na vyživovaciu povinnosť otca v rozsahu 27 % jeho čistého príjmu, t. j. v celkovej výške 260 eur, z čoho 160 eur je otec povinný plniť na výživné pre ďalšie dve maloleté deti a 100 eur výživné pre maloletého E..

37. Súd zároveň rozhodol aj o zročnom výživnom za obdobie od podania návrhu do 24.01.2022, v celkovej výške 364,50 eur zníženej o zaplatené zročné výživné vo výške 70 eur, a teda nezaplatené zročné výživné vyčíslil v sume 294,50 eur uvedenej vo výroku III. rozsudku. Sumu zročného výživného povolil otcovi splácať v 12-tich mesačných splátkach spolu s bežným výživným k rukám matky. V prípade, ak nebude príslušná splátka uhradená riadne a včas, stráca otec výhodu úhrady v splátkach a je povinný matke jednorazovo uhradiť celý zvyšok zročného výživného. Celkové zročné výživné súd znížil o sumu 70 eur, keďže matka uviedla, že sumu 70 eur, ktorá jej bola uhradená po podaní návrhu považuje za plnenie výživného zo strany otca, nakoľko aj v minulosti takýmto spôsobom bolo výživné plnené.

38. Pri určovaní rozsahu styku rodiča s maloletým dieťaťom súd musí vychádzať predovšetkým zo záujmov maloletého dieťaťa. V danom prípade súd vychádzal z nesporného tvrdenia, že otec nie je dlhodobo s maloletým v kontakte, jeho návštevy sú sporadické a nepravidelné, s maloletým komunikuje len telefonicky alebo prostredníctvom video hovorov, pričom ani táto komunikácia nie je pravidelná. Počas doterajšieho života maloletého, styk otca s maloletým nemal ustálený režim, prispôboval sa potrebám otca, teda tomu, kedy otec pricestuje za maloletým, matka navyše nebránila otcovi sa s maloletým stykať. Matka navrhla styk upraviť každú druhú sobotu v čase od 9,00 hod do 12,00 hod aj so zohľadnením denného spánkového režimu maloletého, ktorého denný spánok začína medzi 11. a 12. hodinou, v závislosti od únavy a trvá cca. 3 hodiny. Otec požadoval upraviť styk až do 14,00 hod. súd s ohľadom na denný režim dňa maloletého vyhovel návrhu matky a styk upravil do 12,00 hod, každú párnú sobotu v mesiaci, keď pre súd bol rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozhodnutia a takáto úprava styku otca s maloletým sa súdu javí v záujme maloletého. Súd zdôrazňuje, že otec sa môže kedykoľvek dohodnúť s matkou na úprave styku, tak, aby jeho priebeh bol v záujme maloletého, vzhľadom na jeho meniace sa potreby a režim dňa.

39. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

40. Podľa § 251 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

41. Podľa § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

42. Podľa 58 CMP o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

43. O náhrade trov konania účastníkov rozhodol súd podľa § 52 CMP, keď vo výroku V. rozsudku rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, nakoľko v mimosporových konaniach je v zásade vylúčený nárok na náhradu trov konania, pričom súd nezistil naplnenie žiadnej z výnimiek upravených v ustanovení § 53 a nasl. CMP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m)), avšak odvolanie matky a procesného opatrovníka by bolo neúčinné, nakoľko sa práva podať odvolanie vzdali po vyhlásení rozhodnutia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).